

Wiki-leaks

In deze derde uitgave van het nieuwe en andere vakblad voor de boomteelt aandacht voor een viertal nieuwe en opkomende ziektes, waarmee boomkwekers te maken hebben. We geven achtereenvolgens aandacht aan buxusziekte, prunusziekte en tenslotte aan de absolute nieuwkomer: essensterfte. Vooral met die laatste ziekte is iets bijzonders aan de hand. Prunusziekte en buxusziekte kennen we allemaal. Voor die ziektes is in de vakbladen, in de wetenschappelijke literatuur en bij de onderzoekinstellingen het nodige bekend. Feitelijk wordt hierdoor iedere boomkweker gestimuleerd om alles uit de kast te halen om de ziekte binnen de perken te houden. En dat zijn we als boomteelt sector natuurlijk ook gewend. Als er ergens een exotische boktor wordt gesignaleerd, draaien alle alarmsystemen overuren en wordt de ziekte letterlijk met wortel en tak uitgerooid. Het idee daarachter is duidelijk. De Aziatische of zijn broertje de Oost-Aziatische boktor vormen een directe bedreiging voor de exportpositie van Nederland en ook in het geval van buxus- of prunusziekte zijn commerciële belangen van individuele kweker en de sector in het geding. Voor wat betreft essensterfte ligt dat allemaal wat anders. Deze ziekte is in ieder geval geen Q-ziekte en is wijd verbreid in Europa. Ik geloof dat Nederland zo'n beetje het laatste land is waar de ziekte niet officieel was vastgesteld. De manier waarop de betrokken overheden nu met de ziekte omspringen is echter wel het absolute andere uiterste en getuigt van een onverschilligheid of lankmoedigheid waar ik me enerzijds enorm over verwonder, maar tegelijkertijd ook heel boos over kan maken. De ziekte is deze zomer voor het eerst ontdekt in een bos in het Oost-Groningen. Later bleek al snel dat de ziekte veel wijder was verspreid, over zo'n beetje heel Groningen, maar ook in Gelderland. Het is dus ronduit onwaarschijnlijk dat de ziekte pas in 2010 voor het eerst in Nederland is uitgebroken. Daar kan ik op zich nog vrede mee hebben, hoewel essensterfte al enige jaren verwacht werd. Het lijkt me toch de taak van de PD om een ziekte die een fors deel van onze bossen, boomkwekerijopstanden en bomen in de openbare ruimte kan doen afsterven in de gaten moet houden.

Als er ergens een exotische boktor wordt gesignaleerd draaien alle alarmsystemen overuren en wordt de ziekte letterlijk met wortel en tak uitgerooid

Waar ik me echt boos over kan maken zijn de acties die PD heeft ondernomen, nadat de ziekte bekend werd. Er gebeurde niets, helemaal niets. Niemand werd geïnformeerd, geen boomkweker provincie of boombeheerder. Er ging alleen een formeel bericht naar EPPO, de Europese organisatie die de verspreiding van boomziektes in Europa bijhoudt. En het lag aan de opmerkzaamheid van een Jan Willem de Groot, die op een Wiki-leaks-achtige manier dit bericht oppikte op de EPP-site. Ook daar kan ik misschien nog begrip voor opbrengen, maar ook daarna gebeurt er niets. Er is geen enkele bos- of boomkweker die gewaarschuwd wordt. Ook op de site van PD blijft het heel lang akelig stil. Pas na een paar maanden mediastilte verschijnt er een korte melding op de PD-site. Als verklaring

De manier waarop overheden met de ziekte omspringen getuigt van onverschilligheid

wordt gegeven dat het veel tijd gekost zou hebben om een tekst op te stellen. Stel eens voor dat u bij de dokter komt en hij twee maanden tijd neemt om een rapport op te maken over de vreemde bultjes die u voelt in uw oksels.

Ik wens u een succesvol en groen 2011.

Hein van Iersel; (hein@nwst.nl)